

Костянтин Борисович Яцимирський (4 квітня 1916, Пологи, Вінницька область – 25 червня 2005) – український науковець-хімік.

Яцимирський Костянтин Борисович дослідник в самих різноманітних галузях хімії. Починав на другому курсі з органічної хімії. Потім зайнявся теорією кислот та основ – фізичною хімією. На щастя Костянтина Борисовича в ті часи бюрократичні процедури не були такими заформалізованими, як тепер, хоча вимоги до здобувачів наукових ступенів були високими.

Після виступу в 1940 році наприкінці травня в Ленінграді, що проводилися в зв'язку з ювілейною датою Менделєєвського хімічного товариства, яке було зібранням провідних хіміків СРСР отримав високу оцінку своєї доповіді. Й неочікувану підтримку та як зараз сказали б лобі. Таким чином диплом на п'ятому курсі в 1941 році захищався вже як кандидатська дисертація.

Під час війни служив готував війська хімізахисту. В першу світову німці застосували хімічну зброю. Тому СРСР хотів бути про всяк випадок готовий. (фото тих часів біля деканату).

Після війни (1946) почав працювати в Івановському хіміко-технологічному інституті. Докторська дисертація “Термохімія комплексних сполук” 1948 рік. Отримав звання доктора наук та парадоксально, але так вийшло посаду професора кафедри аналітичної хімії. Науковий інтерес термодинаміка комплексних сполук, а й той же момент металокомплекси. А паралельно кінетика і механізм реакцій за участю металокомплексів. Вивів кафедру аналітичної хімії на позиції номер 1. Там є пам'ятна дошка, ще донедавна неодноразово проводили заходи присвячені його пам'яті.

Він зміг об'єднати методи фізичної хімії, об'єкт неорганічний та застосування в цілях аналітичної хімії. Узагальненням досліджень у цій галузі стала монографія «Кинетические методы анализа» (1963) – **перша у світовій літературі** праця, присвячена використанню **змін швидкостей хімічних реакцій для кількісного аналізу**.

У 1961 р. К.Б. Яцимирського було обрано членом-кореспондентом АН УРСР, а в 1964 р. – дійсним членом АН УРСР. У 1962 р. Костянтин Борисович переїжджає до Києва, де очолює відділ хімії комплексних сполук Інституту

загальної та неорганічної хімії АН УРСР. Після 1969 р. його подальша наукова діяльність уже нерозривно пов'язана з Інститутом фізичної хімії ім. Л.В.Писаржевського АН УРСР, у якому він працював на посадах директора Інституту (1969–1982), завідувача відділу (1969–1987), радника дирекції Інституту (1987–2005).

Академік-секретар керував роботою Відділення хімії і хімічної технології АН УРСР (1963–1978), був заступником голови Наукової ради АН СРСР з неорганічної хімії і керівником Секції біонеорганічної хімії в цій раді. І так далі і так далі.

З Київського державного університету в 1960-61 році надійшла пропозиція підготувати і прочитати досить великий курс – “Хімічний зв'язок”. Такого курсу ще не було в жодному вузі Радянського Союзу, природно, що не існувало ані програми курсу, ані підручників.

Вчення про хімічний зв'язок – це основа для розуміння створення моделей різноманітних молекул та опису їх перетворень під час хімічних реакцій. Це вчення протягом ХІХ та особливо ХХ сторіч постійно змінювалося в зв'язку з революційними змінами у фізиці і особливо з народженням квантової механіки, зовсім нової науки, що знаменувала істотні зміни в поглядах на будову атомів, поведінку електронів в атомах та молекулах тощо.

Його лекції завжди були цікавими, вирізнялися глибиною, ясністю і чіткістю викладення. “Сарафанне радіо” рознесло цю інформацію та на його лекції ходили студенти з інших факультетів (всі вчилися в центрі, а переїзд “на Виставку” був поступовим).

Підготовлено та захищено 17 докторських дисертацій учнів з Іванова, Києва, Софії, Киргизії. Серед них члени Академії наук України, Росії, Болгарії, Киргизії. Захищено 60 кандидатських дисертацій. Одержані досить цікаві наукові результати в царині неорганічної, фізичної та аналітичної хімії.

Його перу належить понад 1000 наукових праць, у тому числі більш як 20 монографій і підручників, які увійшли до золотого фонду світової хімічної науки. Видатні здобутки К.Б. Яцимирського в галузі фізичної, неорганічної, аналітичної і біонеорганічної хімії відзначено численними урядовими нагородами.

Усе своє життя Костянтин Борисович Яцимирський присвятив науці, здобуттю нових знань, розробленню ефективних підходів до вирішення актуальних теоретичних і прикладних завдань хімії. Його багатогранна діяльність була і залишається для всіх, хто його знав, прикладом самовідданого служіння науці.